

UNUTULMAYACAK BİR SAROS: SOKAKAĞZI

gezi

Editörün Notu: *Saros dediğin neydi? Saros dediğin dalıştı, kamptı, yıldızlardı, güneşti... Geçtiğimiz hafta sonu tecrübe ettiğimiz Sokakağzı deneyimi ise bunlardan biraz daha fazlasıydı. 1*larımızdan Baran Kırkgöz ve İpek Ilgın, yaşattıklarıyla hafızalarımıza kazınan senenin 3. Saros'unu, en az kendisi kadar eğlenceli şekilde anlattılar. Kendilerine, önce Saros sahibi olarak, sonra da tüm BÜSAS ailesi adına teşekkür ediyorum. Keyifli okumalar!*

BÜSAS gezileriyle dolu güzel bir yazdan herkese merhaba.

Havuzdaki eğitimlerle başlayıp denizde sonlanan bir BÜSAS döneminin sonuna gelmiş olsak da gezilerin doğayla en iç içe olanları, Saroslarla dalışlarımıza devam ediyoruz.

Cuma akşamı malzoda başlayıp pazar akşamı tekrar malzoda biten 2

Bu haftasonu 3 yıldızımız Hazal liderliğinde BÜSAS tarihinde 5 yıldır gidilmemiş olan (muhtemelen bir 5 yıl daha gidilmeyecek olan) Assos'a gittik. Doğa şartlarıyla mücadelemizin bir an bile kesilmediği, *Bear Grylls'le İnanılmaz Kurtuluş* bölümlerini aratmayacak Sokakağzı Sarosu, belki de bu zorluklar sayesinde en keyifli Saroslardan biri haline geldi.

Çadır atacağımız ve ilk gün dalışımızı yapacağımız (Temmuz ortasında nasıl gerçekleştiğini anlamadığımız fırtınanın bizi 2. günde nelere mahkûm bırakacağından habersiz olduğumuz) koya ulaşmak için cuma akşamı 7'de malzodan yola çıktık. Biraz *Pop Star Alaturka* biraz *O Ses Türkiye* tadında ilerleyen karaoke yarışmalarımız saatin de ilerlemesiyle yerini uykuya bıraktı. Assos'a girişimizden itibaren teoride 20 (teşekkürler Yandex Navigasyon), pratikte 90 dakika süren, biricik şoförümüze mesleğini sorguladığı dakikalar yaşatan yolculuğumuz sonrasında, sabahın ilk ışıklarıyla birlikte kamping alanımıza vardık. Kimimiz çadır kurmayı tercih edip içinde mışıl mışıl uyurken, kimimiz doğa ananın kucağında deniz kenarında uyumayı tercih etti.

Sabah 10'a kurulan alarmlarla birlikte peripellalar ve krem peynirlerin yanı sıra beyaz peynir ve nutellayı da içeren kahvaltılar yapıldı. Büyük reef ve küçük reef (yaratıcılıkta tek sınır gökyüzü) adlı iki bölgede planlanan dalışlar için herkes hazırlandı ve dalışların da başlamasıyla herkes

yorgunluğunu unuttu. Orfozların ve mürenlerin adeta cirit attığı Büyük Reef bölgesi canlılık açısından oldukça zengindi.

(Gördüğümüz orfozun büyüklüğü için Hazal bize referans oldu)

Keyifli geçen dalışların ardından üstlerine tatlı bir yorgunluk çöken BÜSASlılar denizin ve (ertesi gün doğmayacak olan) güneşin batışının tadını çıkardı. Malzemelerin toparlanmasıydı, tüp doldurmaydı derken yine aksilikler peşimizi bırakmadı ve gözbebeğimiz, biricik kompresörümüz Posedion hazin bir şekilde düzeltilemeyen trifaz sorunuyla aramızdan ayrıldı. Tabii ki bu da yetmedi ve biraz vakit geçtikten sonra sırtımızı dayadığımız, kendisi küçük işlevi dev Junior'ımız da Berdan'ın tüm çabalarına rağmen çalışmaktan vazgeçti. Ama olsun, hiçbir BÜSASlı neşesini yitirmedi. İşlerin de bitmesiyle beraber günün en keyifli kısmı olan mangala geçildi. Hamburgerle başlayıp (cheddar peynirine kadar her ayrıntıyı düşünen Hazal'a teşekkürler) tavukla taçlandırılan akşam yemeğinin ardından bir kısmımız sahilde toplanırken bir kısmımız da dalış merkezinin canavar kompresörüyle tüp basmaya devam etti. Vaktin de ilerlemesiyle herkes çadırına geçip uyudu.

Gezinin ikinci kısmının vazgeçilmez detayı yağmurla da o gece yüz yüze geldik. Sabaha karşı başlayan yağmur, bizi gezinin sonuna kadar bir an olsun yalnız bırakmadı. Beklenmeyen yağış sayesinde 2 cm'ye 8 saatlik dalış tadında geçen geceden sonra güne ıslak ve soğuk bir başlangıç yaptık. Muhtemelen 1982'de alınmış olan güzide kulüp çadırlarımıza iftira atmak isteyenler, gıcır gıcır Decathlon çadırlarından çıkan ıslak dalıcıları görünce Saroslarımızın direği çadırlarımıza haklarını vermek zorunda kaldılar.

Kahvaltının ardından kamp alanından ayrılmak için çadırlarımızı ve eşyalarımız topladık, tüpleri ve malzemeleri otobüsümüze yerleştirdik ve 2. günün dalış bölgesine, daha önce BÜSAS tarihinde hiç dalınmamış olan Sivrice'ye doğru yola çıktık. Sivrice'ye varıp dalmak için hazırlandıktan çok kısa bir süre sonra hava koşullarından dolayı bölgeye dalamayacağımızı fark ettik, otobüse geri yüklendik ve Sokakağı'nın yolunu tuttuk. Sivrice bölgesi hala BÜSAS tarihinde hiç dalınmamış bir bölge olarak kalmaya devam ediyor...

(Asla dalınamayan Sivrice bölgemiz)

Sokakağı'na geri dönüp dalabilecek miyiz dalamayacak mıyız diye uzun uzun düşündükten sonra 2 dalış olarak planlanan günde tek dalış da olsa

yapabileceğimize karar verdik. Fırtınanın önümüze koyduğu engellere takılmayıp hazırlanmaya başladık. Çift kat wetsuitlerle, eldivenlerle ve başlıklarla kendimizi soğuk denizden korumaya çalışırken, denize girince aslında denizin ne kadar ılık ve güzel olduğunu fark ettik.

(Hazal ve en sevdiği ekibi tüm korumalarıyla)

Bazı gruplar Küçük Reef'e bazı gruplar Büyük Reef'e dalışlarımızı yaptık. Büyük Reef'e giden gruplar ilk günkünden farklı olarak zodyaksız olduğu için uzun bir yüzey yüzüşüyle dalışlarına başladı. Yine çok güzel bir deniz altı canlılığı bizi bekliyordu, mürenler, orfozlar, papağan balıkları, siyah sokar sürüleri...

Dalışlarımız bittiğinde hızlıca yola koyulmak için malzemelerimizi yıkamaya, eşyalarımızı toparlamaya başladık. Saat 5 sularında yola çıkmak için tamamen hazırдық ve bize saat kavramımızı şaşırtan Assos yollarında geri dönüş yolculuğuna başladık. Mert Can'ın efsane muavinlik skilleri ve

oyunanan çılgın oyunlarla geçen eğlenceli dönüş yolculuğumuz, gece 2’de malzoya gelmemizle son buldu.

8 saatlik yolculuğumuz boyunca yere tek bir damla bile düşmemişken, ayağımızı yere basar basmaz yine yağmurla buluştuk. ılgın yağmur altında malzemeleri boşalttık ve evlerimize dağıldık. (malzoda işimiz bitip okul sınırlarından çıktığımız an yağmur tabii ki durdu...)

Fakat gezi tam olarak bitti mi? Tabii ki bitmedi. Ertesi gün gezinin bulaşığı için 2’de malzoda buluştuk. Kimi zaman güneş açtı diye sevinerek, kimi zaman ağaçtan düşen su tanelerini yağmur sanıp korkarak geçen bulaşık serüveni, akşamüstü sona erdi.

Bize bu çılgın geziyi yaşıatan, bütün şanssızlıklara rağmen enerjisini hiç kaybetmeyen Hazal’a, bütün 3* ve eğitmenlerimize teşekkür ediyoruzzz.